

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, середа 25 березня 1942.

Ч. 35 (76).

Продовження вистави „Шевченко і про Шевченка“

в Станиславі:

З огляду на те, щоб і там, які з різних причин не могли з'явитися Шевченківській виставі, дати нагоду її оглянути, Культурно-Освітній Відділ при У.О.Б. продовжує її до 19 березня н.р. Виставу, що міститься в будинку ЛУ.Н.Т., площа Герст-Вессель ч. 4, можна оглядати щодня в годинах 12—17.

УВАГА! Філія У.О.Б. апертає увагу всім читальним, що повинні використати ці останні дні та організувати гуртові відвідини Шевченківської вистави.

ПРО НАШІ МІСТЕЧКА

Мав свої хиби наше місто. Мав і наше село. І над одним і над другим треба чимало попрацювати, щоб ті хиби викоринити. Але хіба найбільше хиб має містечко — село, якої вже не можна назвати селом, але й не можна й містом уважати.

Коли наше село дається організувати (хоча в даний час це дуже трудніше), — коли і в місті деякі групи населення, нпр. робітників, чи інтелігенцію, можна досить легко охопити організаційною сіткою — то наші містечка під організаційним оглядом є пустарем.

Що представляє собою населення містечка? Це передусім не елітка горстка інтелігенції (вчитель, пару вчителів, часом лікар, один-два студенти — от і все), решта ж населення це міщани, які в дійсності нічим не відрізняються від селян. Інтелігенція в такому містечку представляє, за невеликим винятком, жалюгідний об'єкт. Маж ними є люди, що претендують на провідників і уважають, що тільки вони повинні надавати тін у цілому містечку. Звідти походять обещування про щастя і вартості інших інтелігентів, авдити і гонимі бої між претендентами на провідників...

При тому помітна є специфічно маломістечкова „політика“, яка має в очі світ. ти — удавати в ярмих приятелів, а поза очима їе лишати на людях ані одної сухої нитки. Попри те у таких малих містечках, де люди знають один одного, аж до найдрібніших подробиць життя — бувають прсаїтатють силетні й обмови. Через те інтелігенція замість дати добрий провід міщанам і бути дійсно передовою верствою, тільки розбиває організовану роботу.

Не краще представляється міщанство. До нього відносяться усі ті хиби, про які писалось в „Українському Слові“ у статті „Зде дівється на нашому селі“. Та попри те має воно ще й свої питомі хиби.

Що ж представляє собою це міщанство багатьох містечок? Воно ділиться звичайно на дві групи — „панів“, цебто ремісників, дрібних купців і тих, які школи вбирають красатку, а їхні дочкам берети чи шовкати кашелюхи. Маж тільки групами

лежить величезний провал. „Пани“ дивляться згорда на „хлопів“, а ті знову ставляться до них з недовірям.

Знаю одне таке містечко, де частина його уважається „містем“, а друга частина — „селом“ і не вражаючи на те, що поза назвою немає жодної різниці між мешканцями ані в способі життя, ані в освіті, ані в нічій іншим, то все ж таки між „селянином“ і „міщанином“ панує неграхогана ворожнеча. Вона доходить до того, що в деяких знамих мені містечках міщани й селяни не можуть співпрацювати в освітніх товариствах і тоді, як нпр. дає виставу міщанська молодь — селяни не беруть у ній участі і взапаки. В інших знову містечках селяни і міщани гуртуються в окремих товариствах — міщани нпр. в „Читальній Просвіті“, селяни в „Кружку Рідної Школи“. Одних і других разом ціхує „самолетність“ і зарозумість, яка каже їм ставитися неграхожно до інтелігенції, не признавати її проволу. Вони, мовляв, міщани, тому їм не треба проводити.

Попри те, одні й другі зовсім байдухи до організаційної роботи, зовсім не интересуються освітою. По таких малих містечках знову ажно розходиться менше часписів і книжок ніж навіть в найглузших селах. Міщани не мають інтересовання для освіти своїх дітей і звичайно з таких містечок ходять до середніх та фахових шкіл дуже мало молоді — навіть там, де легко можна доїздити до шкіл. Що більше — хоча в таких містечках були завжди школи ссмижлясо і, в яких навчання було безплатне, то підчас коли до тих шкіл доходило чи доїздило чимало дітей з поблизьких сел — місцева українська дітвора до V-VII клас майже не ходила. І хоча відносини тепер радь кально змінилися — в наших містечках ніяких зміни на ліпше не побачиш.

З огляду на те, що в таких містечках є звичайно значний, а густо-часто і переважачючий відсоток чужоземців цілком організованих і згуртованих довкола своєї інтелігенції — то тим незорганізованість, а навіть розірваність нашого маломістечкового міщанства є дуже жалюгідною.

Японська фльота підготовляє наступ на Австралію

У берегів Австралії появилає велика японська морська фльота, що складається з численних кружляків та авіоматок і пливе під охороною яких 40—50 нищівників. Самі японці мовчать про ці останні бойові дії на водах Австралії. Повідомляють про них австралійські джерела, які говорять, про бій між цією японською фльотою та аліантськими літаками. Річ іде тут про такий сам план, що його проводили японці також у своїй кампанії проти Яви. Японська морська фльота намагється увійти в бойовий контакт з морськими силами аліантів, знищити аліантські воєнні кораблі та аліантське летунство й шовно після того безвечно вже перекинути на австралійський континент свою пішу та амоторизовану армію. Про цей план свідчить також велике скріплення японських повітряних баз на Новій Гвінеї. Японські повітряні атаки звернені головню на т. зв. пролив Тересси, що ділять найбільш на північ висунений шмал

Австралії від Нової Гвінеї. Ширина того проливу найбільша 100 км. Австралійці здогадуються, що на цьому північному шмалі Австралії, званому шмалем Йорку, приїде до першого удару з японськими висадними військами.

Покищо в Австралії паноняться американці. Тепер головнокомандуючим аліантськими військами у південно-західній частині Тихого океану став американський генерал Мек Артур, який утік з останньої оборонної позиції на Філіпінах до Австралії. Його заступником став також американський генерал Джорж Брет, який командує зокрема австралійським летунством. Тому, що т. зв. воєнну раду Тихого океану перенесли вже з Лондону до Вашингтону, а делегат президента Рузвельта, жид Вассерман зайняв чільне місце в австралійській раді постачання, то американізація Австралії йде швидкою ходом вперед. Це вже формально британська домінія. (тп).

Геройство еспанської лещетарської сотні на Східному фронті

Еспанський часопис „Інформаціонер“ повідомляє про геройство однієї лещетарської сотні, що при 52° морозу прийшла на поміч одному малому німецькому опірному пункту, який оточили були большевики. Відбувши 30 кілометровий марш через глибокі сніги, еспанці натрапили на противника, який їх зараз заатакував переважачими кількісно силами. Одначе вірні наказам свого генерала Мунсе

Гранде, добровольці змогли після двох тижнів завятих боїв, в яких зброя затиналася від лютого морозу, подати руку німецьким побратимам зброї та разом з ними відкинути ворога. Німецько-еспанське побратимство зброї — закінчує своє звідомлення еспанський часопис — здобуло нову славу в боротьбі проти большевику, в тій боротьбі, якої ціллю є нова відродження Європа. (тп).

Напрявні турецької закордонної політики

Турецький міністер закордонних справ Савакоглу засував у розмові з представником італійського шденника „Попольо ді Рьма“ напрямні турецької закордонної політики. Він залив між іншими таке: „Німеччина — це наш старий союзник і приятель. З ним ми діляли горе. Після війни Туреччина й Німеччина будуть приятелями та співробітниками. Тому, що Німеччина не має до нас ніяких ворожих почувань, ми були раді, що могли заключити з Берліном угоду, яку признає наш союзник — Англія“. Турецький міністер зазначив також привне відношення Туреччини до Советів, не зважаючи на різниці внутрішніх режимів.

Тому треба доложити всіх сил для духового перетворення населення наших містечок на повновартних і діяльних громадян. Тяжке це завдання прийдеться виконати українським Повитовим Комітетам, при яких організаційний реферат повинен бути в даний в дуже доповіднені руки.

Побажати б, щоб наші діячі, що на ділянці організації містечок мають успіхи, годялись зі своїм доповідом за посе елітством часописних статей. (II).

Він висловив уже також бажання тісної праці з Італією, вказуючи на спільний середземно-морський характер обох держав. З тієї жайи турецького міністра закордонних справ, як також з останньої промови турецького президента Іноні виходить, що Туреччина хоче в усім жити в згоді та намагасться всіма засобами, щоб її минула воєнна хуртовина. (тп).

Нова советська парада в Лондоні

Советський посол в Лондоні, жид Майський відкрив останньої неділі на одному будинку в лондонській ділянці Файнсебері пропамитну таблицю для вшанування паматі Леніна, який колись жив в цьому будинку. У своїй промові з цього приводу Майський підкреслював, що ця нова таблиця на мурах Лондону, не тільки причиниться до тісної співпраці між двома воєнними союзниками, але і до тісної співпраці Англії та Советського Союзу і після війни. Ця остання осоружна комедія, в якій брали участь советські та англійські достойники в Лондоні, ще один доказ більше на те, як Англія добровільно греться в большевицьким вогнем, не здаючи собі справи зі суті та небезпеки большевику.

Судноплавство з весною на Дніпрі

Корабельні майстерні в Києві не дивували в цю зиму. 22 парові та моторні кораблі, що їх більшість затопили, та які в осені витягнуто й віддано до напруги, є вже здебільшого готові до плавби. При допомозі німецьких фахівців направлено й पुщено в рух ці корабельні майстерні, що були знищені. В будові є 23 нові кораблі. З весною почнеться на Дніпрі комунікація. Біля Києва затопили більшість 5 пасажирських кораблів і їх добування саме розпочалося. (ти).

Київські музеї відчиняють брами

Київ має 14 музеїв, з яких більшість, не зважаючи на воєнні умови, в найближчому часі буде доступна для публіки. Серед них буде теж Шевченківський музей та будинок-хата Тараса Шевченка. (ти).

Українська поліція у „дні німецької поліції“

В Житомирі відбувся день німецької поліції, в якому взяла участь українська поліція. В самому Житомирі планувала недавно заснована оркестрація української поліції концерт перед будинком генерального комісара. У виступі різних імпрес, в яких українська поліція брала видатну участь, збрала Житомирщина понад 50.000 райхсмарок на знову допомогу. (ти).

Надія землі на Україні

У правничому виконанні недавнього розпорядку Райхсміністра для зайнятих східних земель про складання системи колективної сільської господарки на Україні, розпочалися у різних місцевостях земельні поміри. В першу чергу будуть вимірювати так звані одноосібні ріллі господарства, які встигли ще залишитись після большевиків. Українським хліборобам будуть додати землі не лише у формі виважених чи то за вилучення баня у звільненні, чи то за добре господарювання на ріллі та особливо за виявлену ревність при жнивах у минулому році. Таким робом німецькі чинники дають доказ, що їм найбільше належить на справді позитивному українському національному хліборобському елементі, який зі свого боку має змогу довести свою вартість і дістати за те призначення у формі більшого наділу землі. (ти).

Протибольшевицька виставка в Литві

В Ковлі улаштовано протибольшевицьку виставку під назвою „Червоний терор в Литві“. На протязі 36 днів відвідало виставку біля 100 тисяч відвідувачів. Один литовець, який сам пролежав 6 годин під трунами в центрі НКВД, написав в книзі відвідувачів таке: „Морди були в дійсності куди жакливіші, як це показано на знімках“. Інша дописка була така: „Всі литовці, які залишилось аборони, повинні бути безастанно віддані німецькому жовітроні за те, що він уря-

тував нас від подібної долі. Я бажаю всім прихильникам большевизму принайменше кілька місяців важити такої „свободи“.

В Литві теж проходить відбудова ерау з повним успіхом. В плані є відбудувати передусім місто Поневічі. Це місто є одним з найбільших промислових центрів Литви. Воно має бути зовсім перебудоване та дістати зовсім новий вигляд. Між іншим передбачається будову більшої кількості лазень та спортивного стадіону.

Комунізм — ворог ч. 1

В Португалії йде тепер палка протикомуністична освідлювача акція. Започаткував її міністер Коста Лейте промовою в державній лісбонської радіо-вислани. Головним носієм протибольшевицької ідеї в Португалії є португальський легіон, створений підчас громадянської війни в Іспанії. Міністер

Коста Лейте звернув увагу, що це помилка думати, немов з перемогою національної течії Іспанії скінчилася місія протикомуністичного португальського легіону. Завданням цього легіону є надалі поборювати комунізм, який для Португалії є ворогом число 1. (ти).

Пятикутна зірка над Іраном

Советські війська кілька днів тому перейшли советсько-англійську демаркаційну лінію і посуваються далі на південь. За повідомленням з Багдаду, в пригрозичній ірансько-іранській смузі прийшло до удару московських і англійських підрозділів. З англійської сторо-

рони твердять, що совети роблять приготування до обсади цілої іранської території аж до перського заливу. В Афганістані сильно занепокоєні концентраціями советських військ на афганістанській границі.

Арійське законодавство в Празі

Уряд Протекторату увів закони, які беруть під охорону населення арійського походження. Видані закони, зворовані на німецьким законодавстві, є доповненням вже обов'язуючих розпорядків про виключення жидів поза господарське життя.

Доля українських письменників

В українських часописах появилася ністка, що померли професори київського університету та чільні представники неокласичного напрямку в українській поезії Микола Зеров та Павло Филипович. Вони перебували на заслання біля Міданої Гуті за Петербургом. На заслання у Владивавказі помер відомий новеліст і повістяр Івченко. Вивезений на Сибір поет Євген Плужник. Про численних інших письменників та діячів української культури, що їх вивезли большевики, нема ще певних вісток. (ти).

Зареквіровано посілости Ротшільда

Добра жидівського барона Ротшільда, в кількості поверх 350 га, що знаходяться поблизу Тульону в департаменті Вар, зареквіровано для суспільних цілей в державному інтересі. (ти).

Селяни України на власній ріллі

Радісна вістка наспіла з України. Оце Райхскомісар України заповідав, що всі ці селяни, які особливо визначилися своїми осягами підчас минулорічних жнив, стануть власниками господарств і дістануть їх на постійну власність. Відповідна підготовка вже закінчена і небаром першим власникам нових господарств передадуть відповідні документи. Крім цього передбачено, що далі такі господарства будуть розподілені між тих, які в 1942 р. покажуться окремими успіхами. (ти).

Звідомлення

Верховної Команди

З Головної Квартири Фірера 23 березня 1942 р.

Верховна Команда Збройних Сил повідомляє:

На півострові Керчі знову не повелись ворожі пастуни.

В районі Донця німецькі і румунські частини в завязтих боях відбили сильні ворожі підрозділи, піддержувані в наступках танками.

На середньому відтинку фронту знищено багато військ ворога, відбитих від сполуки зі своїми. При цьому втратив противник в двох днях, крім численних полонених багато тисяч вбитих, як також 15 танків, 31 гармат і багато іншого воєнного матеріалу. Також на інших фронтових відтинках німецькі частини успішно відбивали ворожі пастуни та самі переходили до атак.

Підчас повітряних операцій знищено понад 300 ворожих авт різного роду й 23 залізничні поїзди. Совети втратили вчорашнього дня 54 літаки. В часі від 18 до 22 березня знищено на східному фронті 137 ворожих танків.

В Північній Африці 21-го березня в районі на схід від Матруба англійські сили подались даліше взад. Німецькі бойові літаки у відважній атаці затопили перед північно-африканським побережжям один торговий корабель на 6.000 тон водомістоті, який їхав в сильно забезпеченому англійському конвою. Два дальші торгові кораблі внаслідок бомбових поцілів похилились на бік.

На Мальті ловецькі і стрілкопадні літаки влучно поціляли бомбами улаштування на летовищах. 7 англійських літаків знищено на землі, два дальші збито в повітряних боях.

Швидкий похід на Гвінеї

На Новій Гвінеї півдні японські підрозділи є віддалені лише на 100 кілометрів від Порт Мерсбі, столиці провінції Пауа.

Португальські транспортні на Азори

Кораблем „Серпа Пінто“ відішло 1400 португальських жовітнів з Лісбони як відкріплення для гарнізонів на Азорах. Перед відходом президент Саллар в товаристві міністрів відібрав від них дефіладу.

МИКОЛА ЛИСЕНКО

(У 100-ЛІТТЯ НАРОДИН)

„Нехай запахнуть українські пісні, мов жалібні вітри віють на німецькі дуги й розкажуть, як діти України колись любили й боролися...“

У нікій ірзні дерево народньої поезії не вдало таких величних плодів, ніде дух народу не виявився в піснях так живо й правдиво, як серед українців...

Напряду, нарід, що міг співати такі пісні й любоватися ними, не міг стояти на низькому ступні культури“.

Такими словами схарактеризував наші пісні німецький поет Ф. Боденштедт (Fried. Bodenstedt 1819 — 1892), видіючи в 1845 р. збірку українських народніх пісень, перекладених на німецьку мову. Таке писав про „нашу пісню — нашу думу“ чужинець тому 80 літ, а таких чужинців, що одушевлялись нашою прекрасною народньою піснею і цьому своєму одушевленню давали вислів у своїх творах, було куди більше.

Вже більше, ніж сто літ безліч

чужинних поетів, письменників і музиків, чуючи українську народню пісню в її чудових срібних переливах, у її пишній красі та багатстві, щиросердечно захоплювались нею, будуючи на її мотивах-зразках свої поетичні чи музичні твори, а то й безпосередньо наслідуючи її.

І дійсно, в пребагатій скарбниці української культури українська народня пісня займала одно з найпочесніших місць. Будучи найчуткішим та найсутнішим виявом дрогоань душі народу назверх, пісня з давніх часів стала виявом його почувань, живим неамірним символом збірної психіки української нації. Веселість, радість і вітху, — журбу, смуток і тривогу, тугу, надію і любов — усе те закладав наш нарід у пісню, найкрацю повірницю-розрадинцю своєї душі.

А де ж ці почування краще можна виявити, як не в пісні. З давніх-прадавніх часів наш нарід словом і піснею виявляв свої душевні стани-почування у відношенні до

сил природи і її явищ, у слово й пісню закликав свої переживання релігійного, рдинного, суспільного, чи національного характеру. Цілими століттями нав р-стваувались ті пісні, все прибираючи на якості й кількості, цілими віками закріплювались у живій пам'яті народу на те, щоб, не зв'язавши на простори часу, дотривати аж до наших днів. Ніщо так як вони не зберегло пережитань нашого народу, його традиції, історії, подвигів і упадку, часів лихоліття і великої слави. Вона — пісня була оцією скарбницею, в яку нарід віками складав найдорожчий свій клейнод — свою народню душу.

Та попри все своє багатство й попри всю свою красу й велич, ота наша народня пісня жила собі дуже скромненько, — бо тільки під селянською, мужицькою стріхою. Там вона родилась, там і жила в серцях тих, що її плекали, в серцях українського престолодця. І через те світ не багало знав про неї, про її красу, чар і велич.

Але прийшов слушний час і найшлася людина, що оту народню пісню показала всьому світові на

подив, а нам на славу. Тією людиною мав великий український музик, композитор і національний діяч — Микола Лисенко, уродженець плідної на великі таланти Полтавщини, нащадок старого українського козацького роду. Та тоді, коли дсвелось йому вперше побачити світ (а родився він 22 березня 1812 р.), невідрадно було жити в Україні. Вся українська інтелігенція (а в тім і Лисенкові батьки) всецільо віддалися московській культурі. Московська мова дома й у школі, московські книжки, все московське в житті тодішнього українства. І наш Лисенко хоч-не-хоч силою обставин мусить піддатись тій загальній атмосфері помісковлення. Але кризь оту грузу верству чужої культури пробивались інколи до молодого дитячого серця промені, що навівали на його душу інші почування, що рзбурхували в ньому його українську кров до великого чину. Ті промені — це українська народня пісня, що могутньою точією захоплювала серце майбутнього великого композитора. І він чуючи ту пісню, любоватся її красою, подивляв її велич й вирі-

ЖАЛІБНА МАНІФЕСТАЦІЯ

Адміністрація „УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА“

отварає у великодному числі
рубляку **Святочних
побажань**

Текст побажань треба
читати написати і оплатити
згоди заплатити в Адміністрації,
вул. А. Гітлера
ч. 19 (книгарня М. Савоверського).

Про пошанування чужої власності в інших країнах

В нас крадіжкі є на деннім порядку.
Декуди є така приповідка: „В нас нема
злочинів, а самі люди крадуть“.

В інших культурних країнах люди
давно забули про те, що є крадіж або
злочин. Та й люди не хороняться перед
злочинцями так крими та замками. Як хто
хоче почесити гроші — то не акри-
мане в воя, щоб ніхто його не відглянув.

Нпр. у денних околицях Швеції є
звичай, що єднані, щоб показати свою
зможність, вішають у сінях над дво-
риччя мішочок з грішми, щоб всі його
бачили.

В Данії чи в інших культурних краї-
нах люди, що привадиють з сіл до міст за
оруддями, лишують свої ровери на до-
розі перед базарями чи урядами й ні-
кому не прийде й на думку, що можуть
прійти злодії і вкрасти ровер.

Один наш земляк, що їздив з про-
гуляркою до Данії, описував, що в столи-
ці Данії — Копенгагені в однім парку
стригали на лівці жіночу горбину.
Вони вніесли її на комісаріат поліції.
Та комісар поліції замість похвалити їх
за чесність, став їм дорікати, кажучи,
що мають вони приїхати з країни, де
крадіжкі є на денному в ряду і через
те можуть паранити його на компро-
мітацію, бо мовля, що подумав собі вла-
дичка горбинки, коли верив до неї і її
на місці не астає. Він доручив полі-
цейці негайно віднести горбину на її
попереднє місце.

В Німецькій усі дороги є пообсаджу-
вані шалотинями овоченими деревами
і нікому не приходять на галу обрвати
чи збирати овочі. Якщо хтось хоче ово-
чі, то купує їх в придорожних будках.

В денних країнах помас по трамваях
білетерів, ані кондукторів, кожний хто
перейде трамваем, виклає гроші за
перейзд до пушка, яка стоїть на вулиці.

Всі напроваджені приклади вказують,
як високо стоїть пошана чужої власності
в інших країнах. Обов'язком нашої
чести є змагати до того, щоб скоро
дорівняти їм у тому. (В. Р.)

шув показати її красу цілому сві-
тові. Обдарований великим музичним
талантом, він починає студіювати
музику в краю і за кордоном, до-
буває найвищі дипломи й верта-
ється в Україну, щоб віддати своє
знання до послуг своему народові.
Він жваво береться до праці, за-
кладає свою музично-драматичну
школу й невтомно працює і як
громадянин — ширій свідомий
українець і як музик-композитор, з
кожним роком збагачуючи нашу
музичну культуру глибокими й вели-
кими творами. Він черпає зразки
до своїх композицій з пребагатої
краси народної пісенної творчості
й тим способом популяризує
своє пісню. Він витав сім збірників
українських народних пісень та 12
десятків пісень на чоловічий та жі-
ночий хор, а далі такі музичні тво-
ри, як „Молодоці“, „Веснянка“,
„Купальна справа“, „Колядки“, „Ще-
дрівки“ й „Весілля“. І це його пер-
ша заслуга.

Він щиро захоплюється глибоки-
ми формами Тараса Шевченка, укла-
дає до них музику. І тих скомпону-
вав він музику до Шевченківського
„Завсегу“ й до інших його творів.

І внову жертви, знову нові могилки...
І знову українці з цілої Станиславів-
щини прибули в неділю 23-го березня на
міський цвинтар, прийшли організовано
з ж-лібною пісню на в-стак, неучи
числової піснї, і з серцем повним болю,
але і з горіям і високо піднятим чолом,
щоб уломати на вічний спочинок тіла
повинних жертв більшовицької жорсто-
кості.

Ві всіх усюдів вулицями міста спішили
наші громадяни на вул. Адольфа Гітлера,
де аб-ражували жалібний похід. Спішили і з
далека і близька, із різних сіл, а навіть
далоки о-одиці, нову-чи або несучи ві-
ці, яких навішували понад 10.

Похід улаженено в радні на вул. Адоль-
фа Гітлера та йшов органі-овано на цвин-
тар. На чолі ступала оркестра місцької
Поліції, після німецької та української
прапори, відтак вішці, далі йшов ста-
ниславівський хор „Думка“, представни-
ки духовоє стаа на чолі з Його Преосв.
Кир Іваном і каноніками о. Лещином та
о. Войчуком, представники УОБ з го-
ловою проф. Лещином, посольник міста,
представники різних установ, організа-
цій, учительства, офіси школи та час-
ловий соа.

На цвинтарі наша Поліція держала
порядок та повинна почесну сторожу
по-о дорогах могал героїв, на які вло-
жено численні вішці та відправлено офіси
панакладу.

Сонце хилилось поволи на захід та
своїм пром'яном освітлювало свіжі моги і
героїв і численну масу вібраних, що в
повазі та скупчині слухали слова о. Бур-
надва, який розповідав про жахливий ми-
нуду і про тих, які невольницьки мордали,
крову та по т. унах простелявали шлях
червоної Москві — червоній орд, що
мала зайняти цілу Європу.

Але після свідомості жертв судило про
ж-учість тих ідей, за які поклали с-ої
буйні голови наших героїв. Іде ми ц-ми
були любов до Христа і своєї Б-тх-лі-
щини і ідеї були причиною тої безмеж-
ної жорстокості, знову дихало НКВД до
ух ашці.

Ці герої-мученики дали нам примір, як
нам поступати. Вони водали краще смерть,
чим гань-у, кр-ще агни-ти по андарс-ня,
як зрадити і за це їм належить під нас
глибока і безмежна вдчність.

„Ми є почві — зазначив свою пропо-
віль о. Бурнад — щ- на цей героїчний
похід український народ їм піснями по
забуде тоді коли із мертвих повстане, як
і не забуде їм Христос, коли воскресить
їх до вічного життя“.

„Вічна пам'ять...“ співав хор „Думка“,
а в його спів вислітався тихий плач тих,
у яких ще залишались свіжі рани по
своїх найдорожчих, рани глибокі, мов
ось ці могилки...

Вкінці тяму, яка залитва на цвинтарі,
по відсіданні жалібної пісні пробив
повної димом голосе другого про-моща
загіт; а О. Войчука: „Жалібна громадо!
— говорив він. Тисяча літ української
історії — це подвиг досі в столиці — бо-
ротьби українського народу за право
бути господарем своєї землі. Це повнах
10 стоїть змагав, добу-и це право за

Є це сольоспіви, дуети, тріо, квар-
тети, хори в супроводі фортеп'яну
та хори з оркестром. Крім того
Лисенко писав музику до слів таких
українських поетів як: І. Франко,
М. Старицький, Олесь, Л. Українка,
Куліш і інших.

Третя дуже велика Лисенкова за-
слуга це те, що він творець україн-
ської національної опери, найвищо-
го вислову музичної культури на-
роду Першою справжньою україн-
ською оперою, що вийшла зпід
Лисенкового пера, була опера „Та-
рес Бульса“, над якою він пр-цю-
вав 10 років. За нею пішла „Рід-
вяна ніч“ (оперозий твір) та такі
драматично-музичні твори як: „Уто-
плена“, „Енеїда“, „Черномор'я“,
„Нохтюрн“ і інші. Цими музичними
творами Лисенко поклав тривку під-
будову під дальший розвиток укра-
їнської національної опери.

Вмер Лисенко на 70 році життя,
вмер у повноті своїх творчих сил.
Саме 100 літ минає від хвилини на-
родин Лисенка, що був для нас,
українців, великим культурником,
свідомим, ширим сином свого на-
роду, а передусім в-д-к-м україн-
ським музиком-композитором. (тн)

собою, адержати його або віднонити. І ця
ти-яча ро-ів української історії значена
безпереривно гарячою червоною кровю
найкращих синів цієї землі.

Під покришкою червоного интернаці-
оналу, під ориманчи-им ладцем міжнарод-
ної єдності працюючих, червона Москва,
протягом 24 літ безощадно нищила
і змаю і український нард. Не десятки,
не сотки тисяч, а мільони українських
людей вивало за цей час жертвою жидо-
більшовицького терору.

І це не вороги пролетаріату, не бур-
жуї, поміщики і капіталісти легли тут
відвічним сном. Це кров із кровю, це кість
із кістю нашої, це перем'яно українськї
робітники, садяни й інтелігентні, які своєю
смертю адемаскували брахливості і під-
лоту б-д-швицьких класів про міжна-
родню єдність пролетарів, про вільно і
свобідне життя, а д-казали, що поза
червоним прапором, поза серпом і молотом
крється ідічний національний і
соціальний ворог України — москаль і
жид.

І вони сьогодні кровожадний більшо-
вицький смок під ударами хороброї

Німецької Армії вється в судорогах, ви-
жидуючи останнього смертельного удару,
коли майже вся українська земля, зміла-
нена від ч-воної зарви, жде свого че-
рного відродження, — ми можемо їм свес-
теним сердцем, одна погідним чо-м-м
пропрати цих наших найдо-омчих братів
і відати їх на вічний спочинок цієї рід-
ної землі, яку воцарив любляв.

Ми віримо, що наш наїд жде світле
майбутнє. В оперті Турп допомоги Воли-
ського Німецького Народу та його роу-
ного Провідника Адольфа Гітлера ми від-
будуємо країну, засид-пимо завали на-
рани та займемо серед вільних народів
гідне нам місце.

А джерелом сили нашої, будучої відр-
незавної будуть оці братські могилки,
розкинені по всій українській землі. Во-
ни, ці могилки, — сині як наших вук, вони
наші гордоці, символ нашої слави і на-
порука нашої свободи“!

Сонце заходило... Ще раз своїми про-
м'янами обляло цвинтар, гроби і постали
людей, що гляділи кудсь у вбоу дале-
чїнь... А над їхніми головами тихо плали
звукі воццької пісні „У дві парі...“ (В.Ц.)

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ ОКРУЖЕННЕ СТАРОСТВО

(Територія і статистика)

В склад станиславівського окружного
староства входять п'ять теперішніх по-
вітів з окремими повіт-вими старостами:
1. Галич (66 786 насел.) 2. Делятин
(53 817 насел.) 3. Надвірня (100 447 насел.),
4. Рогатин (107 271 насел.) і 5. Станисла-
вів (96 139 насел.).

Надто до станиславівського окружно-
го староства належить іще як окрема,
аріянська з повіт-ами, адміністраційна
одиниця — саме місто Станиславів
(56 870 насел.).

Поверхня станиславівської округи
дорівнює 47 548 км².

На основі найновіших даних населює-
цьо округу 481 330 людей. За національ-
ністю по вичисленню розпо-літ-ся так
українці 3 8 990 (76 8%), поляки 66 475
(13 80%), жид-и 42 617 (8 87%), німці коло
3 968 (0 8%), іш-и 289 (0 0%).

В останніх часах багато з дотепері-
шніх колоній приналежало до німецької
національності (Фольксдойчерів), а та-
кож багато з них зголосоли свій пере-
хід із римо-католицького обряду на
греко-католицький і залишилися україн-
цями. Через те число поляків і протес-
тентів їх відношення зменшилося значно,
так, що їх від-оток айшов уже лише
10% з-те число німців і українців знач-
но збільшилося і даліше збільшується
так, що відсоток українців досягає вже
82 — 83%, а чи ло німців понад 1%.

Із цього ясно, що станиславівська
округа що до національного складу на-
селення є майже суто-українська.

Поодинокі староства діляться на окре-
мі міські громади й волості, а волості
знову на окремі місцеві громади, чи то
як населені пункти.

Староство Галич має дві міські та
п'ять воловних громад: а) місто Галич
(4 701 насел.), б) Болшівці (3 877 насел.),
волості: 1. Блюдники (10 091 насел.),
2. Болшівці (11 426 насел.), Галич (91 66
насел.), 4. Лівий 8 914 насел.), 5. Старі
Скоморохи 9 153 насел.) та 6. Маріямпіль
(8 128 насел.).

Повіт Делятин має одну міську
громаду, це сам Делятин (9 915 насел.),
і сім волостей: 1. Заріччя (6 222 насел.),
2. Лівчин (13 510 насел.), 3. М. Куличин
(5 657 насел.), 4. Ослани Білі (7 571 насел.),
5. Г. тарів (3 543 насел.), 6. Яблонця
(2 563 насел.), 7. Ярмече (4 812 насел.).

Повіт Надвірня складається з міста
Надвірня (9 961 насел.) і 8-ох волостей:
1. Гаврилівка (11 681 насел.), 2. Пів
(12 576 насел.) 3. П. Перісль (13 818 насел.),
4. Голівка (9 440 насел.), 5. Олотовина
(14 353 насел.) 6. Стариця (9 203 насел.),
7. Меліць (9 761 насел.) і 8. Яблїна
(8 518 насел.).

Повіт Рогатин складається: а) з мі-
ста Рогатин (7 736 насел.) і б) з міста
Бурштина (3 872 насел.) та з десяти во-
лостей: 1. Рогатин (13 240 насел.), 2. Під-
кам'яні (10 062 насел.), 3. Пукія (6 452
насел.), 4. Лавця Лолішня (10 032 насел.),
5. Бужичинці (12 372 насел.), 6. Млиничинці
(11 031 насел.), 7. Бурштин II. (1 830 на-

Шановні наші читачі,

що бажали б своїми пи-
сьменними працями збагати-
ти великоднє число нашого
числопису, зволіть надіслати
їх вчасно до Редації, а
найдалше до дня 23-го березня 1942 р.

Голандія по важкім ударі

Теперішній провідник голандського
національного руху Мусерт виголосив
через радіо промову до голандського
народу в приводу катастрофи, яка
стрінула Голандію на західній Паци-
фіку. Весідник сказав, що капітуляція
Яви є перекресленням колоніального
панування Голандії, яке проіснувало
довгих 900 років. В промові висловле-
но глибокий смуток, а зарадом і обу-
рення. Смуток за погибшими в війні,
за втрати великих багатств; обурення
з приводу алочинного поступування
відповідальних мужів в Батавії і Лью-
дові. Вони стали на службу англій-
ського імперіалізму, північно-американ-
ської пожадливості та більшовицького
нацьковування та через те принесли
тисячам голандських родин смерть,
голод і нужду.

Промова Мусерта доповнила ще й
голандська преса своїми заувагами до
колоніального катастрофи. В ній од-
згідно підкреслюється, що Америка і
Англія від самого початку заохочували
Голандію до війни. Того, що сталося
в Голандській Індії, голандський нард
ніколи не забуде, як не забуде теж і
тих людей, які поштоткнули державу
в страшне нещастя, проголосили Явон-
ній війну і тепер ще мають сміливість
називати себе дальше урядом. В одній
статті читаємо дослівно: „Жоден го-
ландець не служить добре своїй б-т-
ківщині, якщо він добре наставлений
до Англії, бо Англія зрадила Голандію.
Тепер треба ствердити, що ця
зрада поновилася англо-американськї
держави вже вдруге. Прізвирша тихих
людей як Клефенс і Мук, що самі в
слухний час втікали, історія помістить
між іменами зрадників“.

З усіх цих голосів огірчення проти
б. правителів Голандії виходить, що
Голандія насталяється повалу на поні
час, спеціально тепер по такім ударі
на Яві.

НОВИНКИ

25 БЕРЕЗНЯ 1942

СЬОГОДНІ — СЕРЕДА: Теофана ієв. ЗАНТРА — ЧЕТВЕР: Пер. м. пр. Ник. ПІСЛЯЗАНТРА — ПЯТНИЦЯ: Венедикта при.

Видача харчевих карток для арійського населення на місяць квітень 1942 року переводиться ось так: 1) Головні поодинокі родини (господарств) мають жити в Іельдунново-Статистичній Гр-ні Миської Управи при вул. Губернаторській ч. 31 у партері, а саме з привласненими, що зазначаються на буліях: 16-го березня п. р. А, Б, В, Г, Г, 27-го березня п. р. Д, Е, Є, Ж, З, И, Й, І, 28-го березня п. р. К, Л, М, Н, О, 30-го березня п. р. П, Р, С, Т, У; 31-го березня п. р. Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я. 2) всі особисті документи поодиноких членів родин обов'язково треба принести зі собою. 3) Всі особи, що закінчили 18 років життя, обов'язково мусять пред'явити посвідчення бухгалтерії Миської Управи, стверджуючи владчання особою даної данини, без чого не одержать належних їм харчевих карток. 4) За виготовлення кожної харчевої картки одержується 10 гр. При цьому подорожувати до в'язниці, що не вибираючи на час карток без виключення важких причин, нести за собою втрату пред'явля...

Відмова Шкільного Відділу при УОК до нашого Громадянства. Щоб пошарити при М. таленій Школі в Станіславівській шкільній механічній вартості й уможливити більшу кількість учнів практичне навчання, Український Окружний Комітет, Шкільний Відділ, звертається до П. Т. Громадянства з проханням жертвувати асигнування школі необхідне апаратура, як: пилівники, свердла, кліщі, молотки, вертальки, шрубетки і т. п. В газеті "Українське Слово" поміщується поименні списки жертвувальців і поданням вартості жертвованого апаратури. Дари просить-ся доставити в приміщенні школи при вул. Бірменській ч. 16, згідно повідомити школу письменно, усно або телефонічно (ч. тел. 13 43), а школа вишле учнів з уповноваженням їх відбрати.

Зимові школи в садах. Підчас го-стрі зими 1941/42 сильні морози та зай-ці пошкодили багато дерев у садах, причому найуражененіше власники садів, що не забезпечили своєчасно дерев перед настанням холоду й шкідниками. Через те змарнувалося багато молодих деревець. Без кори росли не можуть жити й росли атися. Це повинело школи й окремі не лише поодиноким власникам садів, але й загалом. Поруч власників садів частина вини паде й на громадській уряді, що своєчасно не перестереган своїх мешканців і не подбала за те, щоб вони відповідно забезпечили охочі дерева перед морозами й шкідниками. (11)

Нова карта Галичини. Головний відділ упр-решування простору при львівському губернаторстві проєктую нове й докладне описово-визначення карти Галичини. На цій карті буде зображений стан Галичини з шкідливим мені, в різних даних. (12)

Сирена рахунків та письмових калькуляцій продажних цін. Хто в приватному характері купує, продає, обробляє чи переробляє товари, обов'язаний при закупі товарів для дальшої продажі, обробки чи переробки ним-гати від продавця виставлення оформленого рахунку, а при продажі товару сам виставляти такий рахунок. В рахунок треба подати: а) і-я й прізвище (фірму) та докладну адресу продавця (фірму) та адресу, г) кількіть товару або товарів, г) докладне означення товару щодо роду та якості, д) ціну за одиницю, е) загальну ціну, є) рабат, сконт, есент, додатки, ж) умови плати та доставки. Р-хунки належать виставляти з копією виразним, четким письмом (по можливості на машині до писання). Копії залишаються в продавця, який повинен їх так як і покупець рахунку, переховувати (найменше два роки) в порядку, готовими кожної хвили до вгляду. Калькуляцію продажних цін належить виконувати на письмі в двох випадках: на на другій сторінці рахунку на відповідний товар. Ці калькуляції продажних цін треба нумерувати порядковими числами, а окремі позиції найкраще означувати. Збір та переховування цих калькуляцій продажних цін повинні знаходитися в переглядному виді (най-менше два роки), а краще в окремій те-ці. При продажі споживачам особливо в дрібній торгівлі — за вибитком кра-млять харчевих товарів — вистачає виставлення касового квитка, на якому все ж таки повинні бути подані, при-найменше д-ні як у 2 а, б, в, г, д, е. Копії цих касових квитків треба також апорядковано переховувати так, щоб у кожній хвилині можна було без вибитку докзати окремі торгові операції. Це зарядження не має застосування при продажі харчевих продуктів на базарах. Протидії цьому зарядженню буде каратися згідно кримінальних встановлєнь § 6 ро порядку про устійнення цін від 12. IV. 1940 р.

Як закладати морвоні росадники? Під засів насіння білої морви треба вижити загін, який був вигосний і перекопаний восени. Насівні в початках тривати землю слід ще раз паять перекопати, виробити граблями й поробити впоперек річці на 2 см. глибини, що 20 см один від другого на один метр загона анчиної ширини (1 м. 20 см.) виходить 2-3 гми насіння, яке для рівного висіву перемішувати з сухим піском Рівні по засіві засипати урожай-ном, павліше компостовою землею й легенько ула-скати. Добре буде зазначити їх паять-ками, що улегшить перше полоння. Старанно піднявши вистоялою водою. Поміж рядами землю зрупувати граблями й очистувати з бур'яну. Насіння сходить по 14-18 днів при достаточній вологості. Коли сівки м-ють по 3 листки, перервати їх так, щоб від-стань поміж сівками винесала 5 см. Вирв-ні рослини посадити на іншому загоні, уважюч, щоб не загинати коріньці і не поєднати глибше, як попередньо росли. У спеку добре буде зем-лю між рядами прикрити чатинням. Сівки в дрібними листками призначуємо в и-ступному році на жовт-іт, інші на деревці. В першому році хоронимо їх перед замою, обривлючи останні листки й прикривлючи ліжками шиньками, а на верху листям. Щоб оде жати перед зимою сівки-ні сівки, можна насіння висівати в квітні в інсекти, а в в-ловній травні пересадити на загоні. При сад-ж-виш скорочувати коошці на 1,3 дов-жини. Один грам на івни білої морви має коло 100 зерен, з чого можна виго-дувати кон-д 100 сівок. Для початку-

чух на одну шкільку вистачить 30 грамів насіння, яке можна замовити в Ок-ружній Управі "Сільського Господар-ства". (13)

Електрифікація в хліборобських господарств-х. Питання елек-трифікації в Галичині значає іа справно вико-ристання водної енергії гірських рік і потоків, що мають не яку силу, а які в майбутньому зможуть відограти значну роль в загалі й господарні д-стві, зокрема в хліборобстві. — В Ні-меччині, що є зразком раціональної гос-подарки, електрифікація ріднянства, зокрема в останніх двох роках дуже розвинулася. Там у хліборобських гос-подарствах зам'єст погінних матеріалів, якими звичайно засобляється меха-нічні мотори, почали вживати електрич-ні мотори. За останні два роки ні-мецьке хліборобство ур-хмило 105 0. 0 нових електромоторів, завдяки чому за-ощаджено багато людської праці, а крім того заощаджено теж коло 10 000 тон погінних матеріалів. Дальші досвди в цьому напрямі змагають до того, щоб оволодіти електричною енергією, яка змодернізує консервативну досі сіль-сько-хліборобську господарку Слід сподіватися, що незабаром і в Галичині ці досвди будуть у відповідній спосіб використані. (14)

Вістки від полонених. Повідомлен-ня редакції "Нової Доби" з Берліна ч. 1. Гед-кції "Нової Доби", тижневика для українських полонених із червоної армії в Берліні отримала такі вістки від своїх читачів, що перебувають по та-борах ві-ськово-полонених в Німеччині: Коляшній воляк — Смик Михайло Тито-вич повідомляє свою родину (Кривий Ріг Українська ч. 170) що він перебу-ває в полоні в Німеччині. Про життя в Кривому Розі читає в "Новій Добі", яка передруковує вістки з крив-різько-го "Давоу". — На розшука Українсько-го Допомогового Комітету з Луцька в "Новій Добі" Євген Жигало з Друж-кополя, від батьків Ніканора і Марії, який проживав в Горох-ві, повідомляє, що перебуває в полоні в Німеччині, живий і здоровий. — Про розшукува-ного пол. Івана Мечпорука, команда табору надіслала таке повідомлення: один із полонених заповняє, що бачив його вже в якомусь з німецьких таборів. Він перебуває з ним до 16 люня 1941. Підчас розшуку за санітарними інструкторами між совітськи-и полоне-ними ваюпр-бовно-и також Мечпорука і від того часу він не вернувся. За його життя і здоров'я родина може бути спокійні, він вже тоді вилакувався з рив і почувався д-бре. — Полонений Сотен-ський адороний. Пр-сить лише подати вістку про долю і місце перебування його сина Володимиревича Сотенського, ур. 1921 до Редакції тижнев. "Нова До-ба". — Поручник Дмитренко Федір по-ад-роніає родину. В таборі полонених поч-вають дуже добре. — Миронче-нко Олександр з села Софіївки нітве ро-лину. Почувався дуже добре. — Живуть, добре почувався і повідомляють про себе родині опі полонені: Б. чарів Сте-пан, Гимназійний учитель з Роздільна бі я Олександр Михайло зид Чер-нигова; Ром-ненко Олександр з Очківська біля Х-рвова; Старост, яко-Саратів Ми-кола, студент з Харкова; Красний Павло, студент з Свинків-и біля Харк-ва; Афо-ленко Полкарп з Л-хвиць біля Харк-ва; Дич-ико Іван з Білова біля Кам'я-ця Под.; Гарбуєв Сергій з Черемки бі-ля Берестя; Шусто: Макс з Харк-ва; Яковенко Григор з Барвонич біля Вин-ниці; Кудря Іван з Полтави; Лопатенко

Михайло зі Свиньки біля Полтави; Мар-ченко Тарей із Лиховська під Полта-вою; Пляненко Іван з Полтави; Солонів Олександр з Дніп опетровська; Галич-кий Виктор з Корчі біля Житомира. Ре-дакція "Нової Доби" повідомляє заш-к-вленіх, що вістки від віськово-полонених буде поміщувати відтепер постій-но в аресі. Пр-сить не посилати їй про-хань за розшуками, яких не має змоги використати. Українські читачи про-симо передрукувати ці вістки.

Користь з олійних рослин. Товщ, це дуже важний відживний складник для людського організму. Він має теж своє значення в промислі. Через те й заюпр-бування на нього велике. Про-дукція й господарка товщевими продук-тами мусять отже бути економічна, пильнова й продумана. Тепер одобуває собі чим раз більше значіння рослин-ний товщ через те, що в олійних рос-линах, як ріпак, конопля, льон, соянік на-ч-дяться великий процент товщу. — З гектара, обсе-ного ріпак-ом одержуєть-ся пересічно 750 кг. товщу, в тому (50 кг. у плавкому олію — решта в макуху. Льон, зібраний з гектара, дає лиш 850 кг. олію, але сіється його раніше на во-локо. А всеж таки видаються товщу, з одного гектара є більша, ніж тоді, ко-ли засіяли 6-його нашного рослиною для худоби. Якби коропа дала на рік навіть 3 000 літрів молока з 325 товщу то з того гектара було б лиш 100 кг. масла на рік. Не дивися, що хліборо-би обсевають чимраз більше землі олій-ними рослинами.

Господарка ставани в Галичині. Головною діяльною рибної господарки в і олійному Дистрикті є ставове гос-подарство, яке зокрема на цьому терені має дуже добрі природні умовини для розвитку. З одної стор ни віддалині во-ди з урожайних піль наносять нетрібні для життя стапу складники, а з другої сторони спосіб оудови сілнов-довж не-величких струмків, які збирають є-сякі пожи-ні віддалині і відривають їх до ставу, теж спосібне засобленню його в потрібну й корисну поживу для годівлі риб. Навіть виявляється, що при-таких умовинах, продукція декотрих галицьких ставів, краща від продукції зраково ведених ставів у Німеччині. — На загал ставова господарка в Гали-чині вдержана в доброму стані. Поди-буємо тут 120 0 гектарів ставів і по-верхні, а з цього 23 творять штучні стави, а решту т. зв. дикі, утворені з річкового приливу, які дуже багаті на рибу. Большевицька гр-біння гос-подарка до-ела ставове господарство Гали-чини до занепаду. А д-льше багато пош-оди-а ставам мивуларична пові-б, і шобно тепер нові господарські чини-ки, а зокрема рибальські організації і т. звані уряди (Вассервір-шафтсам), докладають всіх зусиль, щоб на ново-добре поставити ставову господарку в Дистрикті Галичина. В тій цілі вже с-огодні вишколюється відповідних ро-бітників для рибних ставів на спеціаль-них курсах, а теж призбирається інший потрібний матеріал для пілі праці (15)

Відповідальний редактор: Дмитро Грегалинський.

Видавництво: Українське Видавництво ч-совів і жу-налів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станіславів, вул. Лесі Українки ч. 31, тел. ч. 16-53, Адміністрація й експедиція: Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19, тел. ч. 18-63.

ПОВ ДОМЕННЯ
З огляду на червотому ціля по-хоронити та вилку а-ому арестуаіх, реферат: Шкільно й історично мисуде" — пр-ф. Коменецький та Шкільно й історично мисуде" — а. О. Луцька, відбудуться для 28-го березня п. р. о год. в (18) у-вечері в снігаді У. О. К., вул. Г. Герінга ч. 22. У. О. Т.

КОНКУРС
Український Окружний Комітет в Станіславіві розшукує конкурсу на управителя Ремісничі Бурси в Станіславіві передбачується початку участь 30 х-дів, а вкортці потім 120. У кан-дидатів вимагається: середня освіта, об'явлення з веденням бурси, знання ні-мецької мови. Зголосення враз із до-кладним описом перебуту життя стави на а-фосу: У. О. К., Станіславів, вул. Г. Герінга ч. 22. (1-2)

УВАГА! "Емігрант" зголосить ся до Редакції "Українське Слово" за листом.

Оголошення
Український Окружний Комітет у Станіславіві вокаває до життя
Об'єднання українців-власників реальностей м. Станіславова
В проводі стоїть в. др. Осип Маланюк; як провідник Об'єднання та в. п. др. Михайло Латвинович, Осип Вишницький і Михайло При-хля, як його дорадники.
Вважається українців-власників реальностей (домів, парцель, ґрунті) все одно, націоналістичних, чи не-націоналістичних, у якихому інтересі зар-єструватися в рефераті Об'єднання власників реальностей. Реєстрація переаються ш-денно в льокалі Українського Окр-ж-но-го Комітету при вул. Г. Герінга ч. 22 (бухта Голухо-ського) на другому по-версі в годинах 10-14. (2 3)
Др Осип Маланюк Проф. Микола Лепкий
проед. Об'єднання. голова УОК.

Оголошення
Щоб при Українському Окружному Комітеті в Станіславіві воякати до життя Секція письменників і журналі-стів, просяться всіх, що мають дані до агадн-ї Секції належати, зар-єструвати-ся в кан-лярі ре-акції "Українського Слова" при вул. Лесі Українки ч. 8. І. поверх в урядових годинах до кінця п. м. У. О. К.

За-ублені для 18-го березня п. р. до-кументи: диячі метрики на прізвище Данута й Ірена Шеренга, довідка на прізвище Петро Шеренга і поспорт на прізвище Йосифа Шеренга — уневаж-нюю. Враз знайдення, прошу ласкаво повернути на адресу: вул. Мальчевського (д. Матеїво) ч. 64 498 (1-1)

Дирекція кравецько білизнярської школи ого-лошує додаткові вписи до 2-ої класи для учениць, що ввійшли 1-шу класу кравецької гімназії. в-со-ве 10 год., шкільна оплата 30 год. Станіславів, вул. Род-єв-ска ч. 9 (д-ва на Кізіньського). 487 (1-1) Агресія шкіль.

ЯК НЕ ПОСІЄНІ, ТО НЕ ЗБЕРЕШІ!
ДОБІРНЕ НАСІННЯ
виключно у фірмі
Е. Хмільевський
Станіславів, вул. Словацького ч. 2. тел. 15-32. Конто Кооп. Банку 20-723.
ГУРТІВНИКАМ НА ПРОВІНЦІ РАБАТІ
497 (1-5)